

[Aksel Larsen.]

udbrud, naar dette Krav om Dødsstraf og anden Skærpelse af Straffelovgivningen er pisket op ganske agitatorisk, er pisket op af ganske bestemte Presseorganer, hvor kan man saa tale om det som Udtryk for Befolkningens Retsbevidsthed? For det andet, hvor er disse samme Repræsentanter for Folkets Retsbevidsthed henne, naar Folkets Retsbevidsthed gaar i en anden Retning? De er derhenne, hvor det ærede Medlem Hr. Pürschel befandt sig. Han stod i og for sig paa Linie med dem, der forlanger Skærpelse af Straffelovgivningen, men han erklærede: Det er en Skandale, at Folkets Retsbevidsthed giver sig Udtryk i, at Nævningeting frikender Barnemordersker. Ja, undskyld, men her har vi virkelig et Udtryk for Befolkningens Retsbevidsthed. Naar dette Gang paa Gang indtræffer, saa indtræffer det ikke, fordi disse Nævninger ikke er klar over, hvad Straffeloven forlanger — hvis ikke Justitsministerens Repræsentant i disse forskellige Retssager, Rigsadvokaten eller Statsadvokaten, indprentede dem det tilstrækkelig tydeligt, saa skulde det nok blive gjort gennem Retsformandens saakaldte upartiske Retsbelæring til Nævningerne.

Men Nævningerne ser sig i mangfoldige Tilfælde nødsaget til at frikende, fordi Straffeloven er for haard, og fordi Seksuallovgivningen overhovedet er saa reaktionær, saa de maa sige: Der er for mange undskyldende Momenter til Stede til, at vi kan idømme Moderen en saa streng Straf, som her forlanges. *Det er Aarsagen, det er Befolkningens Retsbevidsthed, der Gang paa Gang reagerer, men det er ikke ved de paagældende Lejligheder faldet det ærede Medlem Hr. Løje og heller ikke de ærede Forslagsstillere med Hensyn til den næste Sag paa Dagsordenen ind at forlange, at af Hensyn til Befolkningens tydeligt manifesterede Retsbevidsthed bør vi ændre Straffelovgivningen og skaffe os en ordentlig Seksuallovgivning herhjemme. Nej, der tier de Herrer stille og siger Hus forbi, de er ikke hjemme! Derfor synes jeg, man selv dokumenterer, hvor langt man er ved Siden af, naar man her, under Paaskud af Hensyn til Befolkningens Retsbevidsthed, forlanger Straffelovgivningen skærpet.*

Saa tales der en Del om, at Fængslerne

er Pensionater, at Folk har det godt der, og naar de har været der, gaar de ud og laver nye Forbrydelser, fordi det er saa rart at komme i „Spjældet“. Hvis Fængslerne er gode Pensionater i Sammenligning med de Forhold, hvorunder Landets Ungdom ellers maa leve, saa er det, fordi Sociallovgivningen er skandaløs slet, ikke af nogen anden Aarsag. Og hvis der er paafaldende mange Recidivister, paafaldende mange, der har været straffet og igen begaar Forbrydelser, saa er det, fordi Straffullbyrdelsen i et Land som Danmark ikke virker forbedrende, og fordi selv de strengeste Straffe erfaringsmæssigt ikke virker afskrækkende og ikke nedsætter Kriminaliteten. Det, der egentlig burde være Meningen med en Straffelovgivning, er vel, at Straffen skulde forbedre de paagældende, saa de ikke gaar ud og begaar nye Forbrydelser, og at man, naar de har udsonet Straffen, skulde give dem en Start, saa de kunde blive ordentlige Mennesker. Gør man det? Nej, absolut ikke. Straffen kan langt snarere udtrykkes som en Samfundets Hævn over dem, der har forgrebet sig imod det, og i de fleste Tilfælde Hævn over dem, der har forgrebet sig imod den Paragraf i Grundloven, der er den helligste af dem alle, Paragraffen om den private Ejendomsret. Men ved Hævn skaber man ikke bedre Mennesker.

Det, man skulde sørge for, var i Fængslerne at give Fangerne saa gode Forhold som muligt, at oplære dem til nyttigt, praktisk Arbejde, saa de kunde forlade Fængselet og blive nyttige Samfundsborgere. (*Justitsministeren [Zahle]: Det er ogsaa akkurat det, vi gør!*). Ja, men Statistikken, den Statistik, som Justitsministeren mere end nogen anden burde kende, viser jo det modsatte: Recidivisternes Antal er uhyre stort, og det beviser, at Fængslerne enten ikke virker forbedrende, eller at man ikke giver Fangerne en saadan Start, saa de kan holde sig fri af Straffeloven, naar de engang er sluppet ud af Fængselet. Det er altsaa der, man skulde sætte ind. Naar man ønskede at naa det Maal, man foregiver at ville naa, burde man forlange en bedre Retspleje, og saa burde man, hvis man vil imødekomme Befolkningens Retsbevidsthed, forlange Ændringer i Straffeloven paa adskillige Punkter i stik modsat Retning af, hvad der her forlanges.